मुहूर्तमपि सह्यतां बकुल एष धूमोद्गमो
दहो धिगिदमंशुकं ज्वलति ते स्तनात्प्रच्युतम् ।
मुहुः स्खलसि किं कथं निगडसंयतासि द्रुतं
नयामि भवतीमितः प्रियतमे ऽवलम्बस्व माम् ॥

5 कण्ठे गृहीत्वा निमीलिताक्षः स्पर्शं नाटयति । अहो । क्षणादपगतो मे संतापः । अयि । समाश्वसिहि समाश्वसिहि ।

व्यक्तं लग्नो ऽपि भवतीं न धक्ष्यति हुताशनः ।
यतः संतापमेवायं स्पर्शस्ते हरति प्रिये ॥

उन्मील्याक्षिणी दिशो ऽवलोक्य सागरिकां च मुक्त्वा । अहो महदाश्चर्यम् ।

10 क्वासौ गतो हुतवहस्तदवस्थमेत-
दन्तःपुरं

वासवदत्तां दृष्ट्वा । कथमवन्तिनृपात्मजेयम् ।

वासवदत्ता । राज्ञः शरीरं परामृश्य सहर्षम् । दिट्ठिआ । अक्खदसरीरो अज्जउत्तो ।

राजा । बाभ्रव्य एष

15 बाभ्रव्यः । देव । इदानीं प्रत्युज्जीवितो ऽस्मि ।

राजा । वसुभूतिरयं

वसुभूतिः । विजयतां महाराजः ।

राजा । वयस्य

विदूषकः । जअदु जअदु भवं ।

20 राजा । विचिन्त्य सवितर्कम् ।

स्वप्ने मतिर्भ्रमति किं न्विदमिन्द्रजालम् ॥

विदूषकः । भो । मा संदेहं करेहि । भणिदं खु तेण दासीए पुत्तएण इन्दजालिएण जधा । अवस्सं जेव्व देवेण एक्को मे खेडणओ पेक्खिदव्वोत्ति । तं जेव्व एदं ।

राजा । देवि । मद्वचनादियमानीता सागरिका ।

25 वासवदत्ता । विहस्य । अज्जउत्त । जाणिदं मए ।

वसुभूतिः । सागरिकां निर्वर्ण्यापवार्य । बाभ्रव्य । सदृशीयं राजपुत्र्याः ।

बाभ्रव्यः । अमात्य । ममाप्येतदेवं मनसि वर्तते ।

वसुभूतिः । राजानमुद्दिश्य । देव । कुत इयं कन्यका ।

राजा । देवी जानाति ।

30 वसुभूतिः । देवि । कुतः पुनरियं कन्यका ।

वासवदत्ता । अमच्च । एसक्खु सामरादो पाविदत्ति भणिअ अमच्चजोअंधरायणेण मम हत्थे णिक्खित्ता । अदोज्जेव्व सामरिआ सद्दावीअदि ।

राजा । स्वगतम् । यौगंधरायणेन न्यस्तेयम् । कथमसौ ममानिवेद्य किंचित्करिष्यति ।